

Distriktsordförande Roland Palm skriver i Mälardistriktets distriktsinformation - nr 6/2005 - något om problematiken kring att finna representanter till styrelserna i våra församlingar.

Frågan är var problemet ligger, och hur vi kommer till rätta med detta. Jag finns med i en församling och även i andra ideella föreningar. Jag upplever samma problematik på flera håll. I frågan kan finnas flera delfrågor.

Några av dessa kan vara

Hur tar jag, som medlem, mitt ansvar? Talar jag om för församlingen/föreningen, för valberedningen, för styrelsen, för ansvarig person i olika grupper – att jag finns, att jag kan, att jag vill, vad jag vill/kan? Om jag talat om detta – tydligt eller otydligt - får jag då respons genom att jag får ta del av denna/dessa uppgifter, eller en återkoppling på att uppgiften inte är tillgänglig eller passande? – Eller får tystnaden tala i retur?

Hur tar de som redan är engagerade sitt ansvar, genom att dela med sig och inbjuda till delaktighet? Hur lär vi oss att bjuda in människorna, och ge dem de uppgifter de är bäst på och som de finner glädje i att göra? Vems är ansvaret för detta?

Hur tar varje individ i styrelsen sitt ansvar? Innebär min styrelsepost att jag kan lägga hela ansvaret på ordföranden, och bara säga ja, nej, eller amen – och sedan inte utföra ett faktiskt ansvarstagande och frågefångade arbete själv. Om så är fallet, blir ordförandens börda väldigt tung och svår. Om vi alla istället ser vår uppgift med ansvar och rymd, så går arbetet och tanken framåt med en mindre massiv börda för få. Hur ser den vanliga styrelsen ut, i detta avseende, i våra församlingar/föreningar?

Hur tar ordföranden sitt ansvar, genom att leda styrelsen och församlingen? Ser ordföranden styrelsens hela uppdrag som sitt, eller leder den styrelsen i aktivt samråd med arbetsfördelning och demokratisk tanke?

Jag tror att engagemang ger delaktighet. Gemenskap. Jag tror att engagemang tillför. Tillför för individen, och för gemenskapen i stort.

Jag tror att människor vill delta, engagera sig, vara med, närvarande. Jag tror att människor vill ingå i gemenskapen. Ibland är det svårt att ta sig in i en befintlig gemenskap. Ibland är det svårt att bli insläppt. Ibland är det svårt att prestera lagom.

Ja, Roland Palm, distrikten kan spela roll. Liksom riks, enskilda församlingar och enskilda individer kan spela roll. Erfarenhetsutbyten och kurser kan medvetandegörande flera frågeställningar som rör såväl individer som organisationer.

Som vanligt är det någon som måste börja denna process. Frågan är vem...Med smågnagande skräck landar tanken i mig...tänk, om det måste börja hos mig....

Anette Grinde
anette@foretagshuset.net